

Zonderjylland

Mange Indfaldelser. En Dame fra Sønderjylland har iflg. "Planenes Dagblad" fra Kolding sendt et Breve til en Slægting i Rudkøbing.

I brevet meddeler Brevoftskirken bl. a., at saa godt som alle Mænd i Alderen fra 42—45 forleden mistede under Tærerne. Folk, som aldrig har været Soldat, og som anfører for ubrugelig til al Krigstjeneste, er indfaldet.

I det Sogn, hvor nævnte Dame har hjemme, er hendes Mand den eneste, der ikke er indfaldet, blandt han ikke er mere end i Begyndelsen af Tærerne.

At han er gaaet fri ligget i, at han er udset til at påske Mejetid samtid lede Driften af flere større Gaarde, hvis Ejere allerede i nogen Tid har været indfaldet.

Smugleri ved Bamdrup. Fra Bamdrup skrives til "Kolding Folkeslad":

I den senere Tid har Smuglerne været det almindelige Samtalesmøn i Bamdrup, og det synes, som om de har gaaet for sig i et stor Stil og gennem lang Tid. Det er der imidlertid blevet indledet en indgående Undersøgelse, der synes at trænge til Bunds i de omfattende Smuglerier.

Undersøgelsen er særlig rettet mod flere af Bamdrups bønmand, som synes at have drevet større eller mindre Handel med Tyskerne, nærmestal de tyske Fernbaneembedsmænd have set meget betydelige Mængder Værter, Margarine, Brød, Mel, Petroleum og Kraft over. Ja, de skal have drevet Smugleriet ganske systematisk, saa hvori ensførst Tysk Dog, der gift tilbage over Grænsen, medførte udvælfelskorbudt Værter, gennem Lokomotivet, Aulvognen eller andre Steder.

De Hjemløse. I Anledning af, at "Dtsch. Zeit." i en Artikel om Hjemløsheds-Spørgsmålet har udtalt, at dette vilde blive løst af sig selv nu, da de Hjemløse indfaldes til Militærtjeneste, idet de vilde blive præussiske Statsundersætter i det Hærbil, de indtræde i Hæren, har Dr. jur. de Ghez sendt Bladet et Indkøg, hvori han hænder, at dette bører paa en Misforståelse af Statsretten. Misforståelsen bestemmer, at Personer, som ingen Stat tilhører, kan, naar de har været Opbørd indenfor Rigets Grænser, ligefrem tykke Statsborgere indfaldes til at aftjene deres Bærnepligt. En saadan Indfaldelse behører imidlertid paa ingen Maade Etterhævse af Statsborgerket.

Hans Jakob er, som Folk er slekt.

Hans Jakob er, som Folk er slekt, ja, det er baade sandt og vist; men hvordan saa at Folk er slekt, ja, der om er der megen Vist, — det ved man ej saa vist.

Hans Jakob er, som Folk er slekt, for han vil heller ha' end mist', undtagen det er Bræf og Vist, for der han kommer helst tilfældigt, — det ved man ej ganske vist.

Hans Jakob er, som Folk er slekt, han g'et det mindst' og ta'r det mest, naturlig uden Svig og List, derom er han da selbestedigt, og han er ej Sofsif!

Hans Jakob er, som Folk er slekt, han tager heller Træ end Kvist, og giver heller Tak for sidst end glemmer gommelt Nag og List, — han er ej Fatalist!

Hans Jakob er, som Folk er slekt, behøver ingen anden Krist, for det vil bringe Strid og List, og det ved han da ganske vist, at det er furt og trist.

Hans Jakob er, som Folk er slekt, og derfor, naar han der tilfældt, saa er der nof en Journalist, som skriver om, at vi har mist' en stor Filantropist!

Min Øster, blot et Ord tilfældt: Hed du Hans Jakob? Er det vist? saa knok kun ei om Jesu Krist, for det er bare Svig og List. — Han er ej Humorist!

Indm. et Ord — til allersidst: Se du Hans Jakob? Det er trist, saa vil det gaa dig galt tilfældt,

thi Flertal gælder ikke højt, — det gør fun Jesus Krist. — Din o. s. v. B. Sørensen.

Milepale — Kirketimer.

Naa et kristent Menneste igennem en Uge har været optaget af Kampen for Tilværelsen her, eller af at fulde sin Plads i sin jordiske Gerning, og har også derigennem også at være et sandt Vidne for sin store Herre og Mejer, saa er Søndagen, Hoveddagen, Herrens egen Dag, saare færkommun. Hvem der har den Lyste (som jeg har haft) i Forening med sin Østret en Søndag Morgen, naar hun sætter sig til Bianet, og begge sin Forening til Musikkens synger sin Tak ud i den deslige Salme: "Den mørke Nat forgangen er o. s. v." saa fortæller vi lidt af, hvad det mener, at Gud Herren helligede den. Naa vi saa en saadan Søndag Morgen tænker tilbage paa de smaa Milepale, fra Ugen, der gik, som altid staaet ved en Kristens Vej men, som ofte gaar forbi uden at lægge Mærke til, saa har vi vist begyndt at bruge Søndagen, som vi bør. Hvem der har fordeles noget i Danmark, ved, at der staar ved Hovedlandevejene Milepale, hvorpaa der med Tal er angivet, hvor langt vi heriflér er kommen fra en bestemt angivet Pn. Nu er vist alle Mile forandret til Kilometer efter det ny System. Vi ved ogsaa, hvis vi ikke er særlig opmærksomme, hvor let vi kommer forbi en saadan uden at opdage den, sommedeider endda flere, men saa pludsig opdager vi en og undrer os over, vi ikke har lagt Mærke til flere, der ligger bag os. Milepalene i en Kristens Land ogsaa varer saare forfællelige, men der er af stor Bedyndning for os, at vi ikke gaar dem uanet forbi, thi vor Herre vil os noget med disse. Vi møder måske en sag voa vor Vej, som vor Herre ville bruge os at gaa Bud til. Et Dødsfald raaber til os: Giv Agt! En Tanke kan komme frem om et eller andet. Saaledes stede det i Danmark for ca. 11 Aar siden. Det kom op i en kritisk Mands Tanke en gammel troende Enke, som han for mange Aar siden havde hørt, og han hørtes, han burde sende hende 5 Kr. Han var optaget af sin omfatende Gerning, tog ingen Hensyn til den gik forbi Milepaleiden uden at se den; men der var en forbindelse mellem den gamle Enke og Forretningsmanden, hvor Herren selv var Bindelæbet. To Dage efter kom den samme Enke frem i Manden men mere i Form af et: Du skal sende den gamle Enke 5 Kr. nu gik det op for Forretningsmanden, at det var Gud, der vilde ham noget, han sendte den gamle Enke de 5 Kr. Nogle Dage efter kom der et Breve fra hende, som begyndte saaledes: "Saa, det var dig, der skulde af med de 5 Kr.; jeg bad min Gud om 5 Kr., som jeg manglede (til noget har min nærvæde) og jeg syntes jeg maatte have dem, og den sidste Gang, jeg bad min Gud om dem, var jeg helt sikker paa, de vilde komme, men vidste ikke hvorfra; jeg funde da aldrig tænke paa dig, der bor saa langt borte." Dette var en Milepale for den Mand. Det har Gud ikke gjort for ham, men om det er en højlig Arbejde.

Værer Krogh bragte paa Sognets Menighedsråd og Menighedsfamunds Begne Sognepræsten en hjertelig Tak for hans næsten 11-aarige Virksomhed i Sognet, en Tak for det hjelpefælighed han havde udjært, og som højligt Bevis paa Sognets Beboeres Tafnemilighed havde Taleen facet det Over til overræske Sognepræstens disse Gaver (et hvidt Tæppe, præget med Dannebrog, blev nu truffet til Side, saa et Mahogni-Vojskab og et do. Herre-Skrivebord med tilhørende Stol kom til Søgne.)

En myndelig Skindmappe med Bilde af det indre og ydre af Sct. Johannes Kirke, af Christianskirken, af Missionshuset "Bethania", samt af Præstegaarden overræktes Pastor'en, og af den i Mappen med Givernes Navne liggende Adresse laste Værer Krogh Indledningen: "Hr. Pastor H. O. Trimod Møller!

Bed Deres Vorretje fra Byen onstet Sct. Johannes Sogns Menighedsråd ved medhældende Grindring at udtrykke dens Tak for Deres Virksomhed her, og vi udtaler hantidig Ønsket om et velfælighedsrig Gerning for Dem i Dereks Nalid en højlig Færdighed for Dem og Dereks Familie." Værer Arlund taklede paa Menighedsplejens Begne for det personlige Arbejde og den frifærdede Maade, hvorpaa Sognepræsten havde lebet denne Enke af Arbejdet her; men ogsaa en Tak til Frø Trimod Møller for de store Gaver, der ofte var modtaget fra hende. De bedte Enke for Fremtiden og en hjelrig Rejse.

Tjælskøl. Clausen: For 11 Aar siden var her Høværd, hvor der nu lader Lovsange til Guds Hære. Trimod Møller havde haft stor Stor Mand til at være et Hærens Redskab. Han var, der var saa mange, der trængte, og da hans egen Enke ikke funder strækket til, jo saa som Menighedsplejen; han opdagede, at mange Hjem i Sognet led under Dræslerne — saa som "Maa Kors" heroppe, og da det forstredte et Sted, hvor man funde samles — saa kom "Bethania"; og da Præsten saa, hvor gudisinde manne Hjem var, saa kom Bladmissionen, og nu kan omintet hæve Hjem i Sognet saa sit Søndagsblad. Men det, der dog har haft hans storlelse, var hælt Søndagskolen. Tak for hver Gang vi var sammen, hvad enten det var i Guds Hus eller i Hjemmet, Tak for hver Gang De gif Bud for Gud; ja, Tak for hver hellig Stund, for det har været hellige Tider, og nu vil De, Trimod Møller, efterlade en Fortælling for at iføre sig Præstehulen og derefter om foran for at begynde. En saadan Abschied

har sporeret meget for mig og vel for flere. Præsten, mener jeg, har absolut være der rettidig. Det var vel, om Præster ville intet til den gamle Konges Ord og alle Tider være beredt til at begynde paa den bestemte Tid. Hvis den gamle Konges Maade blev brugt af både Præst og Menighed Søndag efter Søndag, vilde vores Gudstjenester blive beriget, og Bølgingsmøn af en saadan Kirketime vilde for de kristne Deltaere blive en Ballast i den kommende Uge. Underhånden flager vi over, vi saa ikke lidt ud af Gudstjenesten, og hjelrigt faar Præsten Skylden, men vores eget Forhold som ovenfor skildret, de selle Minutter i øvrigt gælder ikke i Søndag. Det er dog vist en del mæsse lidt sent ogsaa; dette turde mæsse være den største Afkød til det mindre gode Udbytte.

En Menigheds Afted med et afholdt Præstepar

("Aah. Stiftet" af 1. Dec., indsendt af Past. N. R. Andersen.)

St. Johannes Sogns Menigheds Aftedstid for den borddragne Sogneprest Trimod Møller og familie fandt — som i Gaar fort omalt — Sted i Torgaars Attes i Bethania, hvis store og smaa punteide Sal var yd til sidste Plads. Vi skal i det følgende give denne Fest en udjærligere Umtale.

Sognets Menighedsråd og Menighedsfamund var Indbydere, og de ejt Glæde af deres Indbydelse. Foruden Sognets Beboere var de fleste af Hvems øvrige Præster og adskillige Honoraries til Sted.

Efter at Pastor Nielsen hadde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Derefter havde Præsten paa Menighedsrådets og Menighedsfamundets Begnark for ca. 11 Aar siden. Det kom op i en kritisk Mands Tanke en gammel troende Enke, som han for mange Aar siden havde hørt, og han hørtes, han burde sende hende 5 Kr. Han var optaget af sin omfatende Gerning, tog ingen Hensyn til den gik forbi Milepaleiden uden at se den; men der var en forbindelse mellem den gamle Enke og Forretningsmanden, hvor Herren selv var Bindelæbet. To Dage efter kom den samme Enke frem i Manden men mere i Form af et: Du skal sende den gamle Enke 5 Kr. nu gik det op for Forretningsmanden, at det var Gud, der vilde ham noget, han sendte den gamle Enke de 5 Kr. Nogle Dage efter kom der et Breve fra hende, som begyndte saaledes: "Saa, det var dig, der skulde af med de 5 Kr.; jeg bad min Gud om 5 Kr., som jeg manglede (til noget har min nærvæde) og jeg syntes jeg maatte have dem, og den sidste Gang, jeg bad min Gud om dem, var jeg helt sikker paa, de vilde komme, men vidste ikke hvorfra; jeg funde da aldrig tænke paa dig, der bor saa langt borte." Dette var en Milepale for den Mand. Det har Gud ikke gjort for ham, men om det er en højlig Arbejde.

Værer Krogh bragte paa Sognets Menighedsråd og Menighedsfamundets Begne Sognepræsten en hjertelig Tak for hans næsten 11-aarige Virksomhed i Sognet, en Tak for det hjelpefælighed han havde udjært, og som højligt Bevis paa Sognets Beboeres Tafnemilighed havde Taleen facet det Over til overræske Sognepræstens disse Gaver (et hvidt Tæppe, præget med Dannebrog, blev nu truffet til Side, saa et Mahogni-Vojskab og et do. Herre-Skrivebord med tilhørende Stol kom til Søgne.)

En myndelig Skindmappe med Bilde af det indre og ydre af Sct. Johannes Kirke, af Christianskirken, af Missionshuset "Bethania", samt af Præstegaarden overræktes Pastor'en, og af den i Mappen med Givernes Navne liggende Adresse laste Værer Krogh Indledningen:

"Hr. Pastor H. O. Trimod Møller!

Bed Deres Vorretje fra Byen onstet Sct. Johannes Sogns Menighedsråd ved medhældende Grindring at udtrykke dens Tak for Deres Virksomhed her, og vi udtaler hantidig Ønsket om et velfælighedsrig Gerning for Dem i Dereks Nalid en højlig Færdighed for Dem og Dereks Familie." Værer Arlund taklede paa Menighedsplejens Begne for det personlige Arbejde og den frifærdede Maade, hvorpaa Sognepræsten havde lebet denne Enke af Arbejdet her; men ogsaa en Tak til Frø Trimod Møller for de store Gaver, der ofte var modtaget fra hende. De bedte Enke for Fremtiden og en hjelrig Rejse.

Tjælskøl. Clausen: For 11 Aar siden var her Høværd, hvor der nu lader Lovsange til Guds Hære. Trimod Møller havde haft stor Stor Mand til at være et Hærens Redskab. Han var, der var saa mange, der trængte, og da hans egen Enke ikke funder strækket til, jo saa som Menighedsplejen; han opdagede, at mange Hjem i Sognet led under Dræslerne — saa som "Maa Kors" heroppe, og da det forstredte et Sted, hvor man funde samles — saa kom "Bethania"; og da Præsten saa, hvor gudisinde manne Hjem var, saa kom Bladmissionen, og nu kan omintet hæve Hjem i Sognet saa sit Søndagsblad. Men det, der dog har haft hans storlelse, var hælt Søndagskolen. Tak for hver Gang vi var sammen, hvad enten det var i Guds Hus eller i Hjemmet, Tak for hver Gang De gif Bud for Gud; ja, Tak for hver hellig Stund, for det har været hellige Tider, og nu vil De, Trimod Møller, efterlade en Fortælling for at iføre sig Præstehulen og derefter om foran for at begynde. En saadan Abschied

har sporeret meget for mig og vel for flere. Præsten, mener jeg, har absolut være der rettidig. Det var vel, om Præster ville intet til den gamle Konges Ord og alle Tider være beredt til at begynde paa den bestemte Tid. Hvis den gamle Konges Maade blev brugt af både Præst og Menighed Søndag efter Søndag, vilde vores Gudstjenester blive beriget, og Bølgingsmøn af en saadan Kirketime vilde for de kristne Deltaere blive en Ballast i den kommende Uge. Underhånden flager vi over, vi saa ikke lidt ud af Gudstjenesten, og hjelrigt faar Præsten Skylden, men vores eget Forhold som ovenfor skildret, de selle Minutter i øvrigt gælder ikke i Søndag. Det er dog vist en del mæsse lidt sent ogsaa; dette turde mæsse være den største Afkød til det mindre gode Udbytte.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "Nu bede vi den Hellige Gud", nedbød Pastor Nielsen Guds Vælgivelse over Forkamlingen.

Efter at Pastor Nielsen havde hørt Præstefamilien op til de dem reserverede Plads, toges der Plads om de hjelrigt pyntede Vorde og efter Afhængeligheden af "